

Iz Washingtona.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 24. oktobra. — Zakladniški tajnik McAdoo je izdal naslednje obvestilo:

— To je dan prostosti v Združenih državah, določen s proklamacijo predsednika ter s privoljenjem gubernorjev 48 držav ameriške unije. Naj postane ta dan pomemben za nemškega kajzerja.

Napravimo, da bo to pričetek konca vojaškega despotizma in protičlovečanskega vojskovanja.

Pred par dnevi je eden izmed podmorskih kajzerjevih morilcev uničil ameriško transportno ladjo "Antilles", pri čemur je bilo ubitih 67 Amerikancev. Kajzer se bo moral zagovarjati za ta zločin.

Storiti se mora, da bo čutil ostrino ameriških bajonetov. Spominjajmo se ladje Antilles!

Nikdar ne prenehajmo in ne omahujmo, dokler se ne stavi pred sodni stol nesramnega apostola brutaliziranega vojskovanja kajzerja! Družinam vojakov in mornarjev, ki so bili ubiti na tej ladji, je postala ta vojna osebna vojna. Te grozote so jim prinesli v domovja s strašnim udarcem.

Ti junaki moške niso imeli nobene prilike, da branijo same sebe in da se bore za svojo deželo in svoja življenja. Kljub temu pa so umrli kot junaki.

Narod doma pa se zamore boriti tako za samega sebe kot za deželo ne da bi odšel na fronto.

Ta vojna mora postati osebna stvar vsakega posameznega moža, ženske in otroka civilnega prebivalstva, prav kot je osebna stvar za naše vojake, mornarje in njih družine.

Zgrabit nas mora za srčne žile ter mora biti vsako uro naša prva misel. Danes naj vsak Amerikanec spozna, da je to osebna vojna mde vsakim Amerikaneem in kajzerjem.

Kajzer je prenesel to vojno v vsak ameriški dom in naj je to dom nemško-ameriškega državljan ali kakega drugega ameriškega državljan. Kajzer ne štedi z nemško ameriški državljan. Bori se proti vsem Amerikaneem in vsi Amerikanci se morajo boriti proti njemu.

Današnji dan je dan preiskovanja za ameriško javnost. Oči celega sveta so obrnjene nanjo — oči zatiranih narodov na svetu, ki imajo še upanja in pričakovanja, oči vojske avtokracije v Nemčiji, ki kaže na zunaj zaničevanje a goji v sren strah.

Naša prva naloga ni le podpisati, temveč prepisati drugo posojilo svobode. Če se izjavimo pri tem, bo pomenilo to zmago za kajzerja.

Nobenega vzroka pa se ne more navesti, zakaj bi ne uspeli, kajti mi smo najbogatejši narod na svetu. Naša prosperiteta je brez vsake primere ter zamoremo založiti svojo vlado z vsem denarjem in vsemi viri, ki so potrebni, da zmagamo v tej vojni.

Da se pa izvrši to veliko nalogo, je treba skupnosti. Bankirji sami ne morejo financirati vlade, možki sami tudi ne morejo storiti tega, ženske same tudi ne, revni sami še manj, ljudje zmernih sredstev ne morejo izvršiti tega, a vsi združeni in v sodelovanju in navdušenju za stvar — lahko storimo to.

V demokraciji se ne sme nobenemu posameznih razredov dovoliti, da bi rešil, da bi lastoval narod. Vsi ljudje morajo rešiti in lastovati narod.

Če izvrši vsak svoj del, če bo navdan vsak s pravo ljubeznijo do dežele in s trdnim sklepom, bomo mogli financirati vsako zahtevo vlade ter izvajati zmago v tej mogočni vojni na hiter način, s čemur bomo rešili na tisoče dragocenih ameriških življenj ter prihranili veliko zalogo ameriškega bogastva.

Washington, D. C., 24. oktobra. — Vrednost imetja ki je last Nemcev v tej deželi in katerega bo prevzela zvezna vlada, se ceni na tisoč milijonov dolarjev.

Lastnina, katero bodo zaplenili bo veliko manjša kot bi lahko bila, če bi se zaplenjenega moglo izvršiti pred nekaj časa. To pa se tiče lastnine, ki je last nemške vlade same.

Nemška vlada je bila lastnica ter je imela v ameriških skladiščih pred gotovim časom milijon zavojev bombaža. Sedaj pa jih je le še 50,000 zavojev do 100,000, in veliko tega bombaža so privedli v Nemčijo potom nevtralnih vlad.

Odkar se je pričela vojna, so poslali v Nemčijo le malo denarja. Dividende za naložila, ki jih imajo tukaj, so ostale neplačene.

Zemljišča in posestva, ki so jih testamentarično zapustili Nemcem v Nemčiji, so ostala nezasedena. Depoziti v bankah, katere so naložili zastopniki nemških tvrdk, so dospeli do visokih zneskov.

Vsa ta lastnina je seveda podvržena zaplenjenju. In skupiček bodo naložili v bonde vlade Zdr. držav.

Pod vodstvom pomožnega generalnega pravdnika Warrena so agenti justičnega departmanta in tajne službe preiskali celo mesto New York glede nemškega denarja in nemške lastnine. Delo je zdaj skoraj dovršeno.

BREZŽIČNI BEZOJAV AMERIŠKE ARMADE.

Iz Rusije.

Rusija bo sklenila mir samo kot zaveznica. — Revolucija je prenesla krizo. — Bakhmetijev.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 23. oktobra. Rusija je srečno prestala prehod iz najbolj avtokratične države v najbolj demokratično.

Nemške vojne operacije in nameravani pohod proti Petrogradu bo samo velik pripomoček za popolno ujedinjenje ruskega naroda, ki bo volil primerne svoje zastopnike in izločil nepraktične ekstremne elemente.

Vsak način miru, razen na podlagi pogodbe z zavezniki, je v Rusiji definitivno odpravljen.

Finančno stališče Rusije kot bojujoče se države je bolj trdno kot marsikatera zaveznica.

To pojasnilo je podal o ruskem položaju ruski poslanik Boris Bakhmetijev.

Prišla so poročila, ki razkrivajo ruske mirovne pogoje, katere je izdelal osrednji odbor delavskih in vojaških delegatov in katere so izročili kot navodilo svojem poslancu za pariško konferenco Skobelevu. Nekateri so pri tem prišli do zaključka, da je zopet oživila možnost separatnega miru med Rusijo in Nemčijo.

Ko je bil glede tega vprašan ruski poslanik v Washingtonu, Boris Bakhmetijev, je odgovoril:

"Ideja o separatnem miru je popolnoma odstranjena iz razpravljanja. Tega ne misli noben zastopajoči državnik, ali pa kaka družba, ali stranka. Mogoče je samo pravi mir na demokratičnih načelih, sklenjen v popolnem soglasju z našimi zavezniki in Združenimi državami.

Poslanik je dodal, da je načrt osrednjega odbora samo predlog gotove stranke, ki meni da bo ta načrt lahko služil kot material za prihodnje razmotrivanje.

Ideja separatnega miru je samo izbruh nemške propagande v Rusiji in je bila razglašena, pa tudi zadušena preteklega junija.

Situacija v Rusiji z ozirom na mir se popisuje sledeče:

Vsi diplomatični zastopniki želijo mir ravno tako kot Rusija. Združene države, ali pa Angleška in Francija. Vsi pa si želijo pravega miru, ne hinavskega miru: vsi pa so odločni, da se bore dalje, dokler ne bo skupni sovražnik primoran sprejeti pravi mir demokracije.

B. Soldatenkov, posebni odposlanec ruske vlade v Združenih državah, je v jasni obliki pokazal svoje ideje s tem, da je rekel, da je razlika med mirom, katerega hoče Nemčija vsiliti, in mirom, katerega hočejo zavezniške in Združene države doseči, ista, kot med moralnim in nemoralnim blagostanjem.

"Moralno in nemoralno blagostanje", je rekel Soldatenkov, "to sta dve nasprotni načeli, za katere se vodi ta velika vojna in za katere so vojaki pripravljene amiranti. Moralno blagostanje svobodnih

Pomorska bitka.

Nemci zbirajo veliko brodogve. — Švedski vojni kritiki prerokujejo velikansko pomorsko bitko. — Nemci so pripravljene za prodiranje po Finskem zalivu.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 24. oktobra. Švedski mornariški kritiki prerokujejo veliko pomorsko bitko med zavezniškim in nemškim brodogjem. Nemčija pričakuje, da bodo zavezniški poskušali priboriti si vhod v Baltičsko morje, ker so Nemci dosegli tako velike uspehe v zalivu pri Rigi.

Vojaske kritiki stoekholmskega lista "Svenska Dagbladet" pravi, da še nikdar odkar se je pričela vojna, ni bilo zbranih toliko nemških rušilcev in podmorskih čolnov v morski ožini med Dansko in Švedsko.

Ob istem času se zbirajo ob vodu v Finski zaliv močne nemške bojne ladje z namenom, da vdarijo na Rusijo z večjo silo kot kdaj prej; poleg tega pa si prizadeva nemška vpadna armada izkreati svojo četo na ruskem ozemlju ob nezavarovanem krilu ruske severne armade.

Potem ko so se Nemci izkreali na polotoku Werderju na vzhodni obali otoka Muna, so v nedeljo poskušali vdreti v Estonijo blizu Moisekul, osem milj proti severu, kjer so prejšnji dan opazili transport konj in čet. Ruski vojni urad naznaja, da se je ruskim odredkom, ki so branili obrežje, posrečilo odgnati sovražnika. Ruski krogi smatrajo nemško izkrcanje na Werderju za demonstracijo, da zakrijejo vpad na obalo v zalivu pri Rigi, najbrže med Pernavo in Hainahom.

Na severnem bojišču se Nemci vedno umikajo. Severno od Rige so Rusi zavzeli več vrst zakopov, katere je sovražnik izpraznil pri Skulih, Hindenburgu in Lembergu. To premikanje se smatra za manevar, da bi spravili kolikor največ ruskih čet proti Rigi kar bi imelo za posledico da bi jih mogli prijeti od zaden.

Berlin poroča, da so Nemci vjeli v svojih operacijah 20,130 Rusov; vplnili so več kot sto topov, dva tisoč konj in koles, ter tri zaboje, v katerih je bilo 365 tisoč rubljev.

Narodov se mora napraviti po vsem svetu in potem mora po celem svetu vladati radikalna in zorava demokracija.

Soldatenkov pravi, da bi 8 milijonov mož, ki so umrli v tem vesoljem potopu, napravilo vse žrtve zamanj in vse žrtve demokracije bi bile zastoj, dokler nima humaniteta dovolj moralne in fizične moči, da uniči vsako hunsko silo, ki je še pri življenju.

Danes se je prvič izvedelo, da je Rusija pred kratkim zahtevala od zaveznikov revizijo vojnih ciljev zaradi tega, ker so nemški agenti med ruskim narodom raztrosili poročila, da misli Angleška in Francoska skleniti z Nemčijo separaten mir. Rusija pa je hotela biti gotova, da to ni res.

Francoska ofenziva.

Nemci so vsled francoske ofenzive presenečeni. — Niso poskušali protinapadov. — Mnogo ujetnikov.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Pariz, Francija, 24. oktobra. — Kakor pravijo poročila, francoska zmaga nad četami nemškega prestolonaslednika narašča. Vjeli so več kot 8000 Nemcev, med njimi 160 častnikov. Dosedanji plen v topništvu znaša več kot 70 topov, 30 metaleev min in 80 strojnih pušk. Francoske čete so tako naglo pridrile, da so morali Nemci razstreliti nekatere baterije. Vsled naglega francoskega napada so bili Nemci tako presenečeni, da niso poskušali protinapada. Domnevaajo, da so zaposleni v tem, da prevažajo svojo artilerijo proti ozadju.

Poročevalce pravi, da je bil general Pershing navzoč med bitko severovzhodno od Soissons. Spremljal ga je francoski general Franchet d'Esperey. Ko je bila zmaga sijajno končana, je šel ameriški poveljnik preko zavzetega ozemlja ter je med drugimi kraji obiskal tudi Vaurain.

Večinoma so bili ujetniki, katerih število je znašalo do noči 8000, zajeti v gruclah, drugi pa še vedno prihajajo iz globokih jam. En oddelek 400 mož je vodil nemški vojak, ki je govoril francosko, z namenom, da se podajo in je rekel svojim tovarišem, da se jim ni treba bati, da bi njihovi ugrabitelji z njimi slabo ravljali, navzile temu, da si njihovi častniki pogosto zatrjevali, da Francozi masakrirajo ujetnike. Nek drug oddelek nemških vojakov so vjeli Francozi v trenutku, ko je skočil iz tovornega vtomobila, s katerim so se pripeljali, da ojačijo vrsto.

Nemške izgube so bile izredno velike, kar dokazujejo kupi mrličev, katere so našli po porušenih jamah, katere je zdrobilo francosko bombardiranje. Francoske izgube so pod normalno.

Ne ujetnikov se vidi, da so tekom francoskega bombardiranja trpeli mnogo pomanjkanja.

Zelo je pohvaljena francoska aviatika. Med napadom so letalci mnogo pomagali poveljniku ter so delovali pod neizmerno težkimi pogoji, posebno v megli, oblakih in močnem vetru. Letalci so pluli nad pehoto, ko je napadala in ko so opazili, da se nemška pehota pripravlja k protinapadu, so poleteli proti sovražniku v višini manj kot 100 jardov, obsipali Nemce s strelji iz strojnih pušk ter so jih kmalu razpršili.

Mnogo francoskih letal je letalo nad železniško postajo v Laon, kjer so napadali prihajajoče vlake. Vsi aeroplani, ki so se vdeležili bitke, so bili preluknjani s strelji. Eno letalo je v plamenih padlo med francoske čete. Letalec pa je bil nepoškodovan in je tekel k najbližjemu bataljonu.

Mnogo tankov se je vdeležilo bitke in so izvršili izvrstno delo s prodirajočo infanterijo. Tem naj-

Nemška ofenziva na Soči.

NEMCI SO PRODRILI LAŠKE BOJNE ČRTE TER VJELI VEČ TISOČ ITALJANOV. — NAJHUJŠI BOJI SO SE VRŠILI NA PLANOTI BANJŠICE. — NEMCI SO ZAVZELI PRI TOLMINU IN BOVCU PRVE VRSTE LAŠKIH ZAKOPOV.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Berlin, 24. oktobra. (Preko Londona). — Iz glavnega stana nemške armade poročajo, da so začeli Avstrijci in Nemci na italjanski fronti ofenzivo.

Nemška in avstrijska infanterija je zavzela danes zjutraj prve laške pozicije pri Boveu in pri Tolminu ter v severnem delu planote Banjšice. Oficielno poročilo naznanja poleg tega še sledeče:

— Vroči boji se vrše na Tirolskem in soškem ozemlju.

Nemški in avstroogrski infanteristi so zavzeli danes zjutraj prednje laške pozicije pri Boveu in Tolminu ter v severnem delu planote Banjšice.

Nocojsnje uradno poročilo pristavlja sledeče podrobnosti:

— Na italjanski fronti se nadaljujejo napadi. Vjeli smo več tisoč Italjanov.

Rim, 24. oktobra. — Iz glavnega stana poročajo, da so koncentrirali Avstrijci na italjanski fronti velike množine vojakov v ofenzivne namene. Velik del teh čet tvorijo vojaki iz Nemčije, poleg tega je pa tudi vse vojaštvo večinoma nemškega pokolenja.

Kljub temu nas bo pa ta novi naval našel stalne in pripravljene.

Ponoči je začela artilerija na raznih delih julijske fronte z obstreljevanjem. Sovražnik se je v prvi vrsti posluževal izstrelkov, napolnjenih z dušilnimi plini.

Napadi so se začeli v severnih delih planote Banjšice. Vsled zelo slabega vremena in naših protinapadov pa sovražnik ni mogel veliko opraviti.

Že drugega oktobra je bilo poročano iz Zuriha, Švica, da je bilo odpoklicanih z ruske fronte petstodvajset tisoč nemških čet. Te čete so bile odpoklicane najbrže vsled tega, da napadejo Italijane.

Sprva so vsi pričakovali, da bo nemška sila, če se bo vdeležila bojev z Italijani, stopila v akcijo v Trentinu ter prodirala vzhodno od Gardskega jezera v Beneško ravnino, oziroma zapadno od tega jezera v Lombardijo. Njen namen bi bil isti kot je bil namen avstrijske ofenzive meseca junija leta 1916.

Armada naj bi zavzela železniško progo Brescia-Venona-Vicenza-Benetke, kajti po tej progi preskrbuje italijanska vlada svoje čete na soški fronti.

Od tega namena so pa Nemci odstopili vsled tega, ker dobiva laška armada na Soči svoje potrebščine z ladjami, ki plujejo iz Italije ob italjanskem obrežju Jadranskega morja.

Posledica sedanje koncentracije nemških čet na soški fronti je najbrže konferenca, ki se je vršila dne 7. septembra v Ljubljani in kateri je načeloval avstrijski cesar Karol.

Napadi na laške pozicije izven Bovea na levem bregu reke Soče ter trinajst milj severno od Tolmina so skoraj brez vsakega strateškega pomena.

Michaelis je resigniral.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 24. oktobra. Nemški državni kancelar dr. Jurij Michaelis je položil svoje mesto v roke cesarja Viljema, kakor pravi neko amsterdamsko poročilo, katerega je izdala brezzična pošta.

modernejšim vojnim strojem je tudi pripisovati, da so Francozi zavzeli Filain.

V francoskem nočnem poročilu se glasi, da je nemška artilerija posebno živahna v okolici Le Reyere les Boves in pri Fort de Malmison ob novi francoski fronti, ki se razteza od hriba Monkey, katerega so Francozi popolnoma zavzeli, pa do Chavignona. Toda v tej okolici Nemci ne nameravajo nikakega napada. Vgrabljenega plena je toliko, da bo trajalo več dni, predno ga bo mogoče popisati.

Ujetniki pripadajo osmim različnim divizijam. Vjeli so bili štiri polkov, med njimi trije polkovniki. Dve sovražni diviziji, ki so bile za rezervo za fronto, so bile postavljene na hudo poiskušnjo.

V Champagne so Francozi vpriporili dva uspešna napada in bili so zelo živahni boji v okolici Verduna. Severno od hriba šrv. 244. so Nemci vpriporili hud napad in so vdrlji v francoske zakope, iz katerih pa so bili pomeje pregnani.

Torpedo pod ladjo.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Atlantsko pristanišče, 24. oktobra. — Častniki nekega ameriškega trgovskega parnika, ki se sedaj nahaja v tukajšnjem pristanišču, pripovedujejo, kako je njihova ladja srečno ušla, da ni bila torpedirana.

Ko je bil parnik dva dni od Genove, so opazili čisto blizu ladje torpedo, ki je prihajal naravnost proti prvemu koncu. Vedelo se je, da se je nemogoče umakniti. Častniki pa so bili presenečeni, ko ni bilo nikake eksplozije, ko je torpedo prišel do parnika. To si razlagajo na ta način, da je bil parnik brez tovora in je plul visoko, tako da je torpedo moral iti pod parnikom. Torpedo so potem videli na drugi strani ladje in je šel svojo pot dalje.

Bronast denar v Švici.

Bern, Švica, 24. oktobra. — Švicaški zvezni svet je sklenil, da izda v najbližji bodočnosti 2 milijona komadov po 10 centimov in 3 milijone po 5 centimov iz bronu, ker primanjkuje nikla in bakra. Ta denar pa bo takoj odpravljen, kakorhitro bo odpravljen po manjkanje drobca.

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

FRANK SAKSER, President. LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

Na celo leto velja list za Ameriko \$5.00
in Canada \$3.50
Za pol leta \$3.00
Za četrt leta za mesto New York 1.50
Za šest let 1.00
Za iznajetstvo za celo leto 6.00

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan izvenredno nedelje in praznikov.

"GLAS NARODA" ("Voice of the People")

Issued every day except Sundays and Holidays.
Subscription yearly \$3.50.

Advertisements on agreement.

Dopisi brez podpisov in osebnosti se ne prištevajo.
Denar naj se blagovito pošilja po — Money Order.
Pri spremembi kraja naročnikov prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

Dopisom in pošiljankam naredite ta naslov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon: 2876 Cortlandt.

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

NEW YORK ASSOCIATED PUBLISHERS

Amerikanci v ognju.

PRVA KAMPANJA PROTI SEMINOLAM

Kakor hitro je bila vojna z Anglijo leta 1812 končana, smo se iznašli v novem konfliktu, ki se je pojavil takrat. Seveda ni bil ta konflikt niti za tisočinko tako važen kot je bila vojna z Anglijo, vendar pa smo imeli polne roke dela, dočim je trajal in ta konflikt nas je celo zavedel v vojno s Španijo.

V tedanji španski provinci je ležala misteriozna in nedostopna pokrajina, imenovana Everglades. Ta okraj je bil poln divjih Indijancev, znanih pod imenom Seminoli. Ti Seminoli so se navadili vzpizirati v pade v sosedno državo Georgijo, — pri čemur so morili, požigali in kradli, nakar so se zopet varno umaknili v Everglades, kjer jih ni mogla doseči nobena kazen.

Georgija je strašno trpela vsled tega seminolskega biča. Del bogate države se je zopet izpremenil v puščavo. Leta 1817 pa je poslal predsednik Monroe generala Andrew Jacksona proti jugu z malo armado, da konča enkrat za vselej te vpade Seminolov. Jackson ni izgubljal časa s tem, da bi se potikal ob meji Georgije ter čakal na slučajno srečanje z oddelkom Seminolov. Mesto tega pa je imel stalno v mislih, da ščuvajo Indijance k tem napadom nekateri Angleži v Floridi in da to njih počenjanje španska vlada celo odobrava.

Nahajali smo se v miru tako z Anglijo kot s Španijo. Če bi se pa vdrl v Florido, bi pomenilo to — tehnično vojno dejanje. Jackson je bil odvetnik po poklicu ter vedel za vse to. Vedel pa je tudi, da je edina pot, kako zdobiti moč Seminolov, pozabiti na vse postave.

To je bil tudi ačin, kako je Jackson ob gotovih prilikah postopal.

Na ta način je bil naprimer v stanu izvojevati zmago pri New Orleansu ter pograti Angleže iz Louisiane. Vsled tega je tudi v sedanjem slučaju omalovaloval vse pisane postave.

Vedel je, kako brezpomembno bi bilo pogajati se s Španijo ali pa vložiti priziv pri angleški vladi, ki naj bi preprečila, da bi njeni podaniki v Floridi ščuvali Seminole na pohode v državo Georgijo.

Vse to bi vzelo preveč časa. — Vsled tega je Jackson udrl v Florido na čelu svoje majhne armade.

Zavzel je španska forta pri Pensacola in St. Marks ter se postal tudi obeh istoimenskih mest. Civilne in vojaške uradnike pa je naložil na ladje, namenjene na Kubo ter jih posvaril, da se ne smejo nikdar več vrniti.

Takoj nato pa je izsedel dva angleška podanika, o katerih je domneval, da sta povzročila vpade Seminolov na ameriško ozemlje. Ta dva moža se je stavilo pred vojno sodišče, ju spoznalo krivim, obsodilo na smrt ter obesilo takoj nato.

Na kratko rečeno je počenjal Jackson stvari, vsled katerih bi bili tako Španija kot Anglija upravičeni, da napovesta Združenim državam vojno.

Po celi Ameriki se je Jacksona ali slavilo, ali pa karalo. Prišel je na svetlo džingozem ter nazdravljaval Jacksonu kot velikemu junaku. Bolj previdni ljudje pa so izjavljali, da je treba njegova dejanja opravičiti in da je treba Jacksona samega kaznovati.

Ta mešanica odobravanja in karanja pa ni niti v najmanjšem zanimala Jacksona. Bil je tam, da pokaže Seminolom, kako bedasto in neprimerno je bilo zanje, da so vpadali v Georgijo. Vsled tega je vstrajal pri svoji nalogi, dokler je ni izvršil.

Indijance pa je kaznoval na tako okruten način, da je poteklo celih deset let, predno so si zopet upali na dan.

Med tem časom pa je imela kampanja Jacksona večje posledice kot je bilo priprosto kaznovanje Seminolov.

Španska je protestirala. Isto je storila tudi Anglija. Prišlo slednje se je kmalu ugodno rešilo. Med našo vlado in špansko pa se je pričelo izmenjavati celo vrsto diplomatskih poslanic in vrile so se dolge konference. Diplomacija je nadaljevala s delom tam, kjer ga je bil končal Jackson.

Kopna posledica je bil konflikt, — kampanja, pri kateri

terega je prodala Španska leta 1819 Florido Združenim državam za svoto \$5,000,000.

Dve leti pozneje je bila pogodba odobrena. S tem je postala Florida teritorij Združenih držav in prvi guverner novega teritorija je bil — Andrew Jackson.

Aeroplani in stari Indijanci.

Se nikdar ni prišla v bližino Lawton, Ohio, stvar, ki bi tako prestrašila in napolnila z grozo Komane in pače kot je bil aeroplan. Pred nekaj časa je prišla skupina teh Indijancev na zrakovno postojanko v Camp Doniphan ter pričela zreti skozi vrata zrakovne lope. Notri je nekaj počilo.

— Umf! — je vzklil neki stari Indijanec, zavil v zeleno in rmeo odejo, dočim so mu padali na hrbet lasje v dveh kitah. S tem vzklikom je skočil na stran nerovne, stare Indijanke, ki se je tudi tesneje zavila v svoj plašč.

— Umf! — je vzklila tudi ona. Nato pa sta se oba umaknili nekoliko v ozadje.

Med tem časom pa se je že privleklo iz lope neki aeroplan. Indijanka, ki je tehtala morda 300 funtov, je prirala bliže in bliže. Vsem se je zdelo čudno, da si upa tako blizu. Nato pa je pričela hoditi prav okrog aeroplana ter se nato obrnila smeje k svojim ljudem.

Kadar se dvigne kak aeroplan v zrak, vzpizore Indijanci tačas svoj narodni ples. Neki star Indijanec, temnega obraza in sivih kit, je pričel teči za aeroplanom, ko se je slednji dvignil v zrak. Nič več se ga ni bal. Odsel je in Indijance je bil zadovoljen. Ko pa prične aeroplan ropotati v zraku, med zemljo in solneem, si zakrijejo Indijanci oči ter stane v višino.

Stvar, da se dvigne človek v mrtvem telesu proti nebu, je prišla za Indijance prehitro, a kljub temu se je celo Indijance že privadil aeroplanu.

Laške izgube na morju.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Rim, Italija, 24. oktobra. — Tekom tedna, ki je bil končan 20. oktobra, so podmorski čolni potopili tri laške parnike, ki so imeli več kot 1500 ton prostornine in en parnik z manj kot 1600 tonami. En parnik je bil napaden, pa je vrel.

Mehika izganja generale.

Laredo, Tex., 24. oktobra. — 17 Mehikancev, med njimi trije generali zvezne armade pod Diazom in Huerto, je prišlo danes sem, ker so bili izgnani iz Mehike. Mehike oblasti trdijo, da so ti izgnanci nasprotniki Carranzovi vladi ter da so nevarni, dasi niso napravili nikakega zločina. Ti generali so: Garcia Cuellar, Jesus M. Aguilar in Eduardo N. Inturbide. Pravijo, da bodo izgnali v Združene države 200 nevarnih oseb.

Posojilo Angleški.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 24. oktobra. Danes je vlada dala Angleški dodatno posojilo v znesku 30 milijonov dolarjev. Skupno dosedanje posojilo zaveznikom znaša 2 milijardi 806,400,000 dolarjev.

Kje je častnik?

Dopis.

Mohawk, N. Y.

Čez sedem let vse prav pride, pravi pregovor. Tako se mi zdi tudi pri meni. Kdo hoče kaj znati, se mora učiti. Tako sem se učil tudi jaz pisati.

Društvo imamo dovolj vsake vrste, kakršnega si hoče, toda človek skoro že enega ne bo več mogel držati pri takih razmerah. Dobe se pa povsod sovražniki in tako je bilo tudi tukaj. Obdolžili so me, da sem nekaj govoril proti nekemu društvu. Tem se mi ne zdi vredno odgovarjati. Poznati me dovolj skozi vseh 12 let, odkar sem tukaj. Vsa naroda me spoštuje; kar je res, je res. Ako pa kdo človeka ne razume, naj ga tudi ne obrekuje.

Kar nas je farmerjev, nimamo časa prerokati se. Skrbeti moramo za želoce. Namesto, da ljudi opravljate, pridite rajši k meni, da mi pomagata nalogati krompir.

Tukaj pri nas v tem gorovju že pritisaka mrz. Zdalj smo že pričeli skrbeti za naše blage in za našo vsako spranjo. Celo polje smo imeli mirno vreme.

Ignacij Šulgač.

Koliko so stale druge vojne.

Pred kratkim je sprejel Kongres skoro brez vsake debate največji proračun v zgodovini sveta, s katerim se je dalo striu Samu na razpolago \$7,000,000,000 da nadaljuje z vojno v obsegu, ki je primeren z velikostjo dežele. Vsled tega je zanimivo primerjati te stroške s stroški drugih vojn. Na poleonske vojne ki so trajale v Evropi od leta 1793 do 1815, so stale približno isto svoto, katero je dovolil sedaj ameriški Kongres in to pomeni šele pričetek.

Mehiška vojna je stala Združene države nekako sto milijonov dolarjev, kar je sorazmerno malenkostna svota. Državljanška vojna pa je bila precej drago podjetje, kajti stala je nekako osem milijard dolarjev.

POZOR, ROJAKI!

Tem potom naznanjamo vsem Slovenem širom Amerike, da je tu naslikan

TOMAŽ ŽEROVNIK

nas rojake v Braddocku, Pa., prav dobro naslikal. Delal je obleke na številke in ko je imel vse denar skupaj za kakih 30 oblek po \$32, jo je neko noč neznan kam odkuril. Zato naznanjamo rojakom, da se ogibljejo, da ne bo še kje drugje kaj enakega napravil. Kakor smo čuli, se nahaja nekje v Chicagu. Če ga mi sami dobimo v roke, mu bomo že plačali za storjeno delo.

John Susman, Frank Čekovin, Martin Tomšič, Joe Koshier in John Rom. Braddock, Pa.

Importirane Franz Lubasove harmonike

so rasprodane. Imel bom malogo zopet po končani vojni, ter se s pomenje rojakom priporočam.

Kupujem, prodajam in popravljam stare rabljene harmonike po dogovoru; izdelajmo nove KOV. OKN po \$6.00 ter nove mehove od \$6.00 do \$10.00. Delo trpečno in minijeto.

Alois Skulj,
323 Epilom Place,
Brooklyn, N. Y.

REMO

PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO za protin, bolečine v hrbtu, straneh, ohromele kosti je edino vspešno zdravilo za vse znane bolezni, ki nastanejo radi prehlada, ker protin ni kožna bolezen in mazila ne naredi nič dobrega zanj. To je bolezen notranjega sistema.

Ena steklenica stane en dolar (\$1.00), tri steklenice \$2.50 (po pošti \$2.80), šest steklenic, dovolj celo za zanemarjene slučaje, po pošti, \$5.00.

Kupi se le pri tem naslovu:

CROWN PHARMACY
2812 East 79th Street, E. CLEVELAND, OHIO.

NAROČILO.
Tem potom naročam..... steklenice REMO PROTIPROTINSKO ŽLIČNO ZDRAVILO in priložim \$.... incentov. Jaz se hočem rešiti protina.
Ime
Naslov

VABILO na PLESNO VESELICO, katero priredi slovensko izobraževalno društvo "VIHAR"

V DUNJO, PA., v soboto dne 27. oktobra t. l. Začetek ob 6. uri zvečer.

Vstopnina za moške 50 centov, dame proste.

Rojake k obilni vdeležbi vabi Odbor.

NA SVETU JE VSE MOGOČE!

Kdor ne verjame, naj naroči knjižice:
VODIŠKA JOHANCA..... 25c.
Rečeta skofova brošura
POUK ŽENINOM IN NEVESTAM..... 50c.

Prva pove, kako je znala vodiška Johanca delati dežele in slepariti verno ljudstvo ter kdo ji je vse pomagal, natančno besedilo sodniške razprave in obtožbe.

Druga je pa namenjena ženi, nom in nevestam v pouk. Spisal jo je sam ljubljanski škof Ant. Boneventura Jeglič. Vsa bi jo moral imeti.

Obe ste jako zanimivi, zato sežite po njima, dokler zaloga ne poidi. Najboljše razvedrilo v dolgih zimskih večerih. Z naročilom pošljite tudi denar, znamke ali pa money order na:

L. BENEDIK,
2315 Madison St., Brooklyn, N. Y.

Izšla je knjižica: DVE ŠALOIGRI.

Knjižica vsebuje dve igri: "ČARLJEVA ŽENITEV" in "TRJE ŽENIN"

ter stane samo 25c.

Oni, ki nameravajo prirediti igre, naj jo hitro naroče, ker izšla je v omejenem številu.

Naročilom je treba priložiti denar ali znamke.

V zalogi jih ima:
L. BENEDIK,
2315 Madison St., Brooklyn, N. Y.

Pri spahucanju in zdrobljenju

vdrigite takoj s Dr. Richter-jevim **PAIN-EXPELLER**

Vrabi se 50 let pri slovenskih družinah in priljubljen kot domače zdravilo.

Jedino pravi s varstveno znamko sidra.

35 in 65c v lekarnah in naravnost od **DR. AD. RICHTER & CO.**
74-80 Washington Street, New York, N. Y.

Liberty Loan Committee
Second Federal Reserve District
128 Broadway, New York City
Ta prostor je podaril Liberty Loan Committeeju:
Dr. Koler
638 Penn Ave., Pittsburgh, Pa.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA" NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDROBNIH PRISAVAH

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Ustanovljena leta 1898.

Glavni urad v ELY, MINN.

Inkorporirana leta 1900.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, Bx 251, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: LOUIS BALANT, Box 106 Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Tajnik: JOSEPH PISHLER, Ely, Minn.
Blagajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.
Blagajnik Neizplačanih smrtnin: LOUIS COSTELLO, Salda, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOS. V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., N. E. Pittsburgh, Pa.

NADZORNIKI:

JOHN GOUZE, Ely, Minn.
ANTHONY MOTZ, 9641 Ave. "M" So. Chicago, Ill.
IVAN VAROGA, 5126 Natrona Alley, Pittsburgh, Pa.

POBOTOVNIKI:

GREGOR J. PORENTA, Box 176, Black Diamond, Wash.
LEONARD SLABODNIK, Ely, Minn., Box 480.
JOHN RUPNIK, S. R. Box 24, Export, Pa.

PRAVNI ODBOR:

JOSEPH PLAUTZ, Jr., 432 — 7th St., Calumet, Mich.
JOHN MOVERN, 624 — 2nd Ave., W. Duluth, Minn.
MATT. POGORELC, 7 W. Madison St., Room 605, Chicago, Ill.

ZDRAVNIŠKI ODBOR:

RUDOLF PERDAN, 6024 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.
FRANK ŠKRABEC, Stk. Yds. Station RFD. Box 17, Denver, Colo.

FRANK KOČEVAR, Box 386, Gilbert, Minn.

Vsi dopisi, tikajoči se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošljejo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode odzvalo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop.

Jednota posluje po "National Fraternal Congress" lestvici.

V blagani ima nad četrt milijona dolarjev; bolniških pod- por, poškodbin in smrtnin je že izplačala do 1,300.000.00 dolarjev.

Bolniška podpora je centralizirana, vsak opravičen bolnik si je svest da dobi podporo, kadar jo potrebuje.

Društva Jednote se nahajajo po več naprednih slovenskih naselbinah, tam, kjer jih še ni, priporočamo ustanovitve novih; društvo se lahko ustanovi z 8 člani ali članicami.

Za nadaljna pojasnila se je obrniti na glavnega tajnika.

Dopis.

000

S pota.

Ko sem nazadnje poročal v gla- silu JSKJ., je že preteklo nekaj časa. Zaposlen sem bil v severni Minnesoti kakšnega pol leta in tudi od tam sem nazadnje poročal.

Kot potnik s potno torbo sto- pam po širokem svetu že 25 let; vedno velja o meni: Danes tukaj, jutri tam. Zapustil pa sem srčno Minnesoto in ko to pišem, sem v južni Coloradi.

Na potu iz Minnesote sem videl marsikaj, ponajveč zbirajoče se vojske, ki so odhajali v razna ta- borišča. Ne bom popisoval pre- tesnejših prizorov pri slovesih, ko se je ločil sin od matere. Ko- liko fantov, članov JSKJ., je tudi že šlo in koliko jih bo še šlo. Ži- vimo v času ljudskega prerorenja, v času svetovne vojne.

Nedavno sem čul o nekem čla- nu JSKJ., kateremu se je omra- čil um in je v blaznosti skočil v Michiganko jezero v Waukegan, Ill. Sumim, da je temu krivo neke vrste znanje, ki se prodaja v suhi državi in vsled katerega se prav lahko komu omrača um. Te vrste znanje človeka omami, če ga le malo popije. Zato opozarjam ro- jake po suhih državah, da naj pa- zijo, kaj pijejo. Znan mi je kraj, kjer sta v enem tednu umrli dva rojaka in zdravniška preiskava je dognala, da je bil vzrok smrti doma skuhano žganje. Dobi se vsepovsod še druge vrste brozga, ki škoduje našemu zdravju. Naj tedaj vsakdo skrbi, da ne bo kaj takega pil.

S tem, ko to pišem, ne maram žaliti nobenega kraja in nobenega rojaka, temveč opozoriti hočem vsakogar na škodljiv vpliv takih pijač. Saj še dobra pijača, ako je zavzajemno preveč, škoduje, tem bolj pa še slaba pijača. Splošno lahko opazujemo, da gostilničarji povprečno malo pijejo in živijo dol- go. Drugi pa mrjo primeroma hi- tro, ker so ga preradi srkali.

Ko to pišem, si me marsikdo mi- šli: saj se ga tudi sam rad nase- kaš. K temu pripomnim, da to, pri JSKJ. mnogo dobrih dopi- so- valcev, ali kar naglo so utihnili. Zopet pa nastane vprašanje, ali so dosegli vse, kar so si želeli? Najbrže menijo, da je to dovolj, da so se bili po prsih in rekli: mi- smo to in to. Slikalo se jih je v mladeniški dobi kot vzor narodu in se jih je postavljalo za vzgled. Pisali so dolge dopise v glasilo, sedaj pa je vse tiho. Ali je njho- vo delovanje že dopolnjeno? Ali so mogoče že zreli za v pokoj? Zakaj tedaj nič ne pišejo?

Dobro berilo se povsod pripo- roča, ker je razvedrilo in pouk- Kar dobri in vzorni moške, ki imajo veljavo pred svetom, piše- jo, je tudi dobro za jednote. Kaj hočemo taki, ki nas ne štejejo med vzorne in drugače velike? Ako pišemo, smo jim samo v posmeh itd. Tako si marsikdo misli z me- noj vred.

Bratje JSKJ., pišite mnogo v glasilo, da se spoznavamo in po- govorimo, ker smo drug od dru- gega oddaljeni. Na zahrbtnje in sploh napadajoče dopise se ne o- ziramo. Tudi na one ne, ki pra- vijo: kaj bo on, ki je pred letom še delal v jami, ali pa dela še se- danj; jaz pa sem bil gostilničar, trgovec, podjetnik itd., zdaj pa živim v pokoju. Ako pa bi uboge- ga trpina, ki se muči v premogo- rovu ali v tovarni za svoj obsta- nek, djali na rešeto, hoteč najti njegovo čednosti, potem bi med trpečim delavstvom našli največ- zornosti.

Ob času konvencije pa gre glas- on je trgovec, gostilničar itd. Po pravici povedano: za vsako orga- nizacijo je bilo še vedno najslab- še, da se pri volitvi odbora gleda na veljake, ne pa na poštenjake. Pri tem, ko to pišem, tudi ne mi- slim na razliko med takimi neno- vanimi veljaki, ki so vredni vsega spoštovanja in se res trudijo za blagor vdov in sirot. Žalibog pa imamo dandanes mnogo takih, ki so ali za dobiček, ali pa za čast, ali za agitacijo izvoljeni v glavni odbor. Izkušeni imam dovolj, kajti o tem vedno razmišljam in opazujem enotnostne odbornike od leta 1903. Kaj vse se je delalo po vstanovitvi prve slovenske jednote. Do danes hranim mnogo pism in dokazil k raznemu po- slovanju. Ali kaj hočemo, ko smo vedno taki, da verujemo onim, ki nas vlečejo za nos. Prepozno pa spoznamo, kaj se je zgodilo z na- mi. Navilienci ob času konvencije z lepimi govori in obljubami bli- nijo ter pravijo, da so bili krivič- no napadeni, da pa so poštenjaki, dobri katoliki in vse take lepe stvari znesejo skupaj. Ako pa bi jih djali na rešeto, pa bi dobili od njih samo prazne pleve.

Marsikateri si lahko to misli- kot on, ki to piše in je bil pri mnogih konvencijah. Pregovor pravi, da več psov volka požre. Prebrisanci se dobro pripravijo in zahujkajo večino na človeka, katerega je sicer lahko ubiti s tem, da se mu ne da prilika go- viniti; druhal ga prevpije na kon- venciji. In tako je človek, ne pa njegovi nazori in njegovo arce. Prefriganci, ali pleve, se pehajo za svoj dobiček in da so varni, skačejo iz tabora v tabor. Sedaj so tu, sedaj zopet tam, samo da dobe svoj plen. Medtem, ko jim človek zaupa, misli, da so res ver- ni narodnjaki, in ko izpajajo člo- veka, da vedo njegovo stvar, se boje, da bi jim škodovali. Kaj je to: človeka ubiti s kričaci ter s svojo gladko in hinavsko besedo? In zopet so na narodnem jednot- nem konju. Te izkušnje imam kot obiskovalec raznih bratskih orga- nizacij.

Imajo veljavo pri ljudeh, na veselicah, banketih; po listih sme- jo pisati, kar hočejo. In po kri- vici napadeni nima niti prilike zagovarjati se, ker je list na njh- ovi strani. List imajo za pralni- čo in jednote za sušilnico. Baha- ško se ustijo, kako jednota na- preduje, ali pa je napredovala, ko so oni vjadali. Ako pa to živo o- pazujemo, pa najdemo, da dajejo v javnost večinoma svoj napre- dek in drugo, kar se je zatočarilo mogoče popolnoma po njihovi krivdi; ali zaradi tega, da so se vozili k sodniji ter so si pot dobro začrtnali itd.

Zopet tukaj opozorim, da so le nekateri taki. Ako pa je kdo med njimi, ki hoče bolje, se gledajo, da ga očrne in oblastijo, ali pa ka- ko drugače odstranijo iz urada.

Vse take opazke imam v svojih spominih o naših bratskih jedno- tah, katere so še do danes nezdru- žene, in temu so največ krivi opi- sani glavni uradniki.

Pridejo na konvencijo in vpi- jejo: naša jednota, naša glavna jednota itd., v resnici pa so prišli samo zaradi dobička in časti. Kaj, za združenje jednot in zvez naj bi delali? Na ta način bi izgubili čast in dobiček.

To, kar tukaj pišem, velja sa- mo za prizadete. Kdor pa ne dela tako, pa itak ne bo uzaljen in bo vse dobro.

To sem pisal samo zaradi tega, da bi navdušil sobrate in sestre, da bi kaj več pisali v glasilo. In pisali naj bi brez bojazni, da bi se konu zamerili. Navadno zameri- tisti, ki je prizadet. Ne bojmo se, da bi nas potem nazaj "fliknil". Pustimo mu veselje in mirno idi- mo svojo pot naprej. Tako bom tudi jaz nadaljeval, kar sem ne- kaj mesecev opustil. Naprej pa vem, da to moje pisanje ne bo vsem po volji, zato pa tudi pišem. Ako bi pa le hvalili in hvalili, pa bi dobil ono, kot nek gledališki igralec, ki si je v ospredju najel več ljudi, da so ploskali njegovi- tri, ki je bila dolgočasna, ter so zadnji gledalci začeli "ploskati" po glavah najetih, ki so ploskali za nezaluzeno delo.

Matija Pogorelec.

IZ URADA VRHOV. ZDRAV- NIKA.

Vsi tajniki so naprošeni, da vse točno po pravilih ravnaajo.

1. Karte morajo biti podpisane od zdravnika in od tajnika.

2. Karte se naj takoj na pošto odnesejo, ker je tam označen dan pošiljave. Ako se pošljejo v ko- vrti, nimam datuma natisnjene- ga in bi lahko potem imeli situo- sti.

3. Naj se porabijo nove karte.

4. Zdravniški listi naj bi bili na- tačno izpisani, in odgovor naj bi bil na vsa vprašanja.

5. Ako ni bolnik redno bisko- van, treba je posnala in zdravni- kova izjava mora biti potrjena pri Notary Public.

6. Paziti je treba, da se točno naznani ure prijave bolnika, kakor tudi čas, kdaj je bil zdravnik pri- njem.

7. Vsak član bi moral imeti eno karto pri sebi, da isto zdravnik takoj podpisuje.

8. Naj se vedno vsak mesec, ako mogoče, pošlje zdravniška listina.

9. Novi člani morajo podpisati prošnjo za sprejem pri zdravniku, da se vidi da je bil dotični res- nično osebno pri zdravniku.

10. Ako kateri član Jednote vi- di, da zdravnik ne izvršuje svoje- je dolžnosti, naj to takoj naznani meni.

D. J. V. Grahek,

vrhov. zdravnik J. S. K. J.

Solčni zahod.

Morje žari, zaplamtele so vode, ogenj nebeški v njih sije, zori, brezdnja sijajna so se odklenila, gledajo divno mi tajnost oči.

V njih je kraljestvo, in v zlate grobove k sanjam očetov visoki gre car, duša zadivljena mi je umrla, kaj ji življenja je temnega mar!

Tam je svoboda in luč resnice, v njeno obličje naj zrem vekomaj, smeje se večnost, poljubljiva me sfinja, v njenih očeh sem zagledal svoj raj!

Sejalec.

Svetel znoj sejalec — kmetu v izorane brazde pada, v zemlji se rodi, zakljike zlato klasje, zlata nada.

Znoj na čelu, sveta rosa — kamor na zemljico, kane, kot bi Bog jo blagoslovil, tam življenje novo vstane.

Nova pomlad.

000

Moja draga Noemi, danes sem stara dvainštirideset let, torej nekaj malega starejša nego ti, ki si pravkar dopolnila štirideseto leto. Dvainštirideset let mi je! Dvakrat sem mati in enkrat stara mati. Kakor ti sem prišla v ono dobo življenja, ko nas vsaka be- seda, katero slišimo ali čitamo, vsak pogled, s katerim se ozremo na svojo okolico, opominjata, da je napočil konec iluzij in da se moramo udano in z ljubeznijo do svojih bližnjih umakniti drugim mlajšim.

In vendar nisem žalostna; ven- dar sem pozdravila prve žarke marevega solnca s istim veseljem kakor pred tridesetimi leti, ko smo, polagaje si roke okoli pasu, hodile po samostanskem parku in iskale prvih vijolic. In veš, to za- to, ker sem res trideset let mlajša, zato, ker sem se resnično pomla- dila, zato, ker ljubim.

Da, jaz ljubim! Ah, prosim te, ne, ročaj se mi vsled te zaupne iz- povedi. Ti si edina, kateri si upam to povedati, ne, kateri to moram povedati, draga prijateljica, s ka- tero sva, srce ob srcu, sanjali, tr- peli in ljubili! Ljubim tako r- sni in tako strastno, s tako iskrenost- jo in s takim silnim poželjenjem, kakor je mogoče ljubiti le v letih mladostnih strasti. Ali naj ti še povepi, da sem opazila, da doslej nisem nikdar resnično ljubila?

Zgodilo se je to nepričakovano in nakrat. Zdi se mi, kakor da je bilo tako že izza davnih dni, a vendar je prišlo nad me nepriča- kovano kakor nevihta. Resnično, ko sem videla tega mladega člo- veka — bilo je lansko leto v za- četku počitnic, ko je prišel v Beauchamp, da bi pripravil mo- jega sina za izlet v Saint-Cyru. — bi bila silno ostrmel, če bi mi bil kdo rekel, da bo ta nežni, boječi in resni mladenič, ki je stal pred menoj, nekoč razburjal vse moje notranjost s tem, da vpre v mene svoje oči ali mi stisne moje roko. In vendar sem izza prvega tre- nutka, ko mi je bil predstavljen, vedela, da leži med tem tujcem in med menoj neka tajna sorodnost, da oba čutiva potrebo spoznati se in — da rabim ta izraz — drug drugemu prodreti v dušo; bila sem prepričana, da postaneva pri- jatelja, dobra prijatelja; toda ni- kakor bi si ne bila mogla misliti, da se bova kdaj ljubila. Bila sem nanreč še to, kar imenujemo po- šteno ženo. Saj ti je znano!

O, Noemi, ti počitniški dnevi od julija do septembra žarijo v moji preteklosti kakor biseri. Ro- bert in jaz sva se seznanila na- tačneje: Njegovo boječnost sem pragnela z ljubeznjivimi beseda- mi, katerih skrivnostno moč po- znamo le me ženske, ki so nam znane tudi kratke besede, s ka- terimi pri prvem zblizanju odhije- mo predrzne poskuse in uničimo ves pogum. Pred desetimi leti bi bila s tem neizkušnim otrokom najbrže koketirala; poskušala bi bila vzbuditi njegovo ljubezen in ga nato razjarila ter razdivjala z nakratno hladnostjo. Ničesar tega nisem storila, moja draga. Čas se mi je zdel prekratke, da bi trtila dragocene trenutke z ne- potrebnim igranjem. Neprisiljeno sem odgojtelju svojega sina po- kazala, da se v njegovi družbi za- bavam; nisem mu skrivala, da mi njegova zunanost, njegov duh in njegov glas ugajajo; prosila sem ga, naj mi posveti proste trenu- tke, ki mu jih puste počevanje mojega sina in njegove lastne študije. Neodločen, zamisljen, v splošnem srečen, se je zadovolje- val s tem, da se je pustil ljubiti. In jaz sem ga oboževala.

Da, oboževala sem ga, toda za- čela sem se vznemirjati in skoro bati. Vprašala sem se: "Ali tudi on ljubi mene?" Videti me je bi- lo, da se v moji družbi počuti do- bro in da mi je hvaležen za mojo naklonjenost. "Toda ali me ljubi, kakor mora ljubiti ljubimec?" Kadar sem bila sama, sem vpra- šala po tem vsa zrcala v gradu. Skušala sem presojati svoj obraz neprisrčno, kakor presojamo tuje obraze. Ah, prišla sem do sa- ključka, da sem sicer že vedno se- m njegova, čisto njegova... In

lepa, da pa so leta, bolesti in raz- očaranja pustili na njem svoje sledove. Zakaj se pokažejo ti zna- ki najprej na obrazu, moja dra- ga? Zakaj se postara najprej oni del telesa, ki se kaže pogledom ljudi nezastrt?

Počitniški dnevi so potekali bli- skovito; september se je bližal koncu. Moj sin je naredil v Saint-Cyru vsprejemni izpit in Robert je živel v Beauchampu samo še povabljen gost — prijatelj. Imel nas je zapustiti in o ljubezni še nisva znila niti besedice. Če sem mislila, da ga kmalu ne bom več videla, da se bo to mlado življe- nje, ki se je kratak trenutek raz- vijalo pred menoj, nadaljevalo drugje, da bodo kmalu druge žen- ske objemale s svojimi rokami te- ga oboževanega otroka, da bodo imele one njegovo ljubezen in nje- gove poljube, — se mi je zdelo, da gre moje življenje h koncu in da vidim svojo krsto odprto pred seboj. Zbrala sem vse svoje misli in iskala sredstva, da bi ga obdr- žala pri sebi ali vsaj še kdaj vi- dela. Toda našla nisem ničesar.

Vendar je bilo tako sredstvo; bilo je jako preprosto; toda našel ga je moj mož.

Dne 22. septembra je bil moj mož proti splošnemu pričakova- nju izvoljen na podlagi roval- stičnega programa poslanec na- šega okraja. Ko se je poleglo prvo veselje nad tem uspehom in smo se pogovarjali o tem, da se za več časa preselimo v Pariz, me je vzel na stran in mi rekel:

"Da sem izvoljen, moja draga, je čisto dobro. V zbornici ne na- meravam delati hrupa in tudi ne tekmovati s prijateljem Munom in Freppelom. Toda kljub temu ima poslanec svoje dolžnosti, če ne drugih, vsaj delo v komisijah in zveze z volilci. Rad sem posla- nee, toda v svojih letih več ne ma- ram sedati med kupe papirja. Po- trebujem tajnika. Kaj misliš o mladem Robertu? Inteligenten in delaven je; tudi še nima stalne službe. Ta, ki jo ponudim jaz, bi mu bila koristna, ker si lahko na- pravi ugodne zveze, in priprčan sem, da bi svoj posel opravljal dobro."

Premagala sem se in mu navi- dezno celo ugovarjala. Marki mi je vse ugovore ovrgel in mi rekel pri odhodu:

"Ti poznaš tega mladeniča boljše nego jaz. Sporoči mu moj predlog in glej, da ga sprejme."

Bilo je pol enajstih zvečer. Sree mi je bilo tako polno in razbur- jeno, da nisem mogla vzdržati v gradu. Ogrnila sem se s šalom in odšla v park, kjer je bilo temno in tiho. Kakorhitro sem prišla v park, sem pogledala na okna Ro- bertove sobe; še je gorela luč, to- rej še ni spal. In nakrat me je ob- šla misel, da bi šla takoj k njemu v sobo in mu takoj sporočila mar- kijevo predlog. Zavrnila sem no- bila s tem neizkušnim otrokom najbrže koketirala; poskušala bi bila vzbuditi njegovo ljubezen in ga nato razjarila ter razdivjala z nakratno hladnostjo. Ničesar tega nisem storila, moja draga. Čas se mi je zdel prekratke, da bi trtila dragocene trenutke z ne- potrebnim igranjem. Neprisiljeno sem odgojtelju svojega sina po- kazala, da se v njegovi družbi za- bavam; nisem mu skrivala, da mi njegova zunanost, njegov duh in njegov glas ugajajo; prosila sem ga, naj mi posveti proste trenu- tke, ki mu jih puste počevanje mojega sina in njegove lastne študije. Neodločen, zamisljen, v splošnem srečen, se je zadovolje- val s tem, da se je pustil ljubiti. In jaz sem ga oboževala.

O, kako sem se po tej omedle- vici prebudila! Robert je klečal pred menoj, njegovi zlati lasje so bili tesno pred mojimi ustnicami. Nekaj trenutkov sem ležala, ne da bi se ganila, nato pa sem dvig- nila njegovo glavo in ga pogledala v oči, ki so mi se odprla usta. In ko mi je vrnil moje poljube, sem mu zašepetala na uho: "Kaj si bodete zdaj pač mislili o meni?" Odvrnil mi je: "Jaz vas obožujem!"

Pozabila sem na vse drugo in mislila samo na to, da je uresni- čen moj najlepši sen, da Robert hrepeni po meni, da me ljubi, da ključka, da sem sicer že vedno se- m njegova, čisto njegova... In

še, ko je napočil čas ločitve, sem se spomnila, kaj mi je naročil marki.

Iz ljubezni do mene je Robert ponudbo sprejel in prišel z mojim možem in z menoj v Pariz...

Te sanje trajajo zdaj že nad štiri mesece: moja sreča se ni zmanjšala še nič in zdi se, da me ljubi Robert vedno enako. Slišim te, kako se zgražas nad mojo ne- moralnostjo; vprašuješ se, če sem to res jaz, jaz, ki v dobi, ko sem bila zapeljivejša, nikdar nisem imela ljubimca. Da, jaz sem in nič se ne kesam! Roberta ljubim ta- ko, da se zaradi njega ne bojim niti preziranja, niti škandala! — Toda, hvala Bogu, ne delam niko- mur krivice in nikomur ne dajem slabega vzgleda. Moja otroka sta daleč od mene. Tedaj, ko sem ju imela pri sebi, sem jima dajala vedno le dober vzgled. Moj mož mi je spoštovan in udan prijatelj. In kar se tiče mladeniča, katerega ljubica sem, mu dajem na pot življenje to, kar je zanj najbolj- še: spomin na odkritosrčno, nese- bično ljubezen, spomin, ki utrdi njegov značaj in mu bo pribeža- lišče v vseh njegovih žalostnih urah.

Ne, nič se ne kesam... In rav- nala sem napačno, ko sem se pravkar skušala opravičevati.

Ah, obožujem ga, ti pravim!

Velika francoska bojna polja.

Pred nekako 60 leti je obeloda- nil neki angleški pisatelj, Sir Ed- ward Creasy, knjigo z naslovom: Petnajst odločilnih bitk v zgodovi- ni. Namen pisatelja je bil opi- sati te velike vojaške dogodke, ki so imeli največji vpliv na zgodovi- no človeštva. Vsaka izmed opisa- nih bitk, če bi izpadla drugače, bi popolnoma izpremenila potek ci- vilizacije. Če bi na primer: Karol Martel ne izvojeval slavne bitke pri Tours in Poitiers, bi ne postala le cela Evropa mohamedska gle- dade vere, temveč tudi cela Severna in Južna Amerika.

— Mogoče bi se sedaj razlago Korana, — pravi Gibbon, ki opi- suje posledice te bitke, — učilo v šolah Oxforda in učenci bi doka- zovali angleškemu narodu resnič- nost razkritij Mohameda.

Od pričetka krščanske dobe se je izvojevalo deset posebnih bitk. Stiri njih predstavljajo zmage, ka- tere se je izvojevalo na francoskih tleh: Bitka pri Chalons, leta 451 po Kr.; bitka pri Tours, leta 732; zmaga device Orleanske pri Or- leans, leta 1429 in bitka pri Val- my, leta 1792.

Drugo veliko francosko zmago se je izvojevalo na angleških tleh, — namreč bitko pri Hastings, leta 1066. Dve drugi veliki bitki, — bitka pri Blenheim leta 1704 in pri Waterloo, leta 1815 sta predstavl- jali dva velika francoska poraza. Iz tega je razvidno, da je bilo iz- med deset najbolj odločilnih bitk, katere se je izvojevalo v krščan- ski dobi, pet francoskih zmag, do- čim sta bila temu nasproti dva francoska poraza.

Noben drugi narod se ne more postavljati s tako vojaško zgodovi- no. Že samo ti kratki podatki kažejo, kako važno ulogo je igra- la Francija pri napredovanju ci- vilizacije. V kolikor je prizadela Ev- ropa, so se završili največji dogo- di moderne zgodovine na franco- skih tleh.

To je treba obdržati v spomnu prav posebno v sedanjem času, ko so si podali demokratični narodi sveta roke, da opreste Francijo o- prijema od strani Nemčije, kj je Francijo zavratno napadla.

Raziskovalni zavod

nameravajo ustanoviti nemški vo- ditelji železninarske in jeklarske industrije.

Rojake v ruskem ali italijanskem tujetnistvu prosim, ako kdo ve kaj poročati o mojem bratu JANEZU DODIČ, doma iz Obrov na Primorskem. Prosim cenjene rojake, da mi kdo na- znani njegov naslov, ali naj se sam javi. — Tony Dodič, Pro- sen Camp, Big Bay, Mich., U. S. America. (25-27-10)

DIM.

Ruški spisatelj Ivan Turgenev.

(Nadaljevanje.)

"Vodite me", pomolvi Irina s podvojeno silo, "ako nočete, da ostanem za vselej tam!"

Potugin nakloni pokorno svojo glavo in obadva se hitro oddaljita.

Prihodnje jutro zgodaj, ko je bil Litvinov že čisto pripravljen na pot, stopi k njemu v sobo ravno ta Potugin. Molče se bliža Litvinovu in molče mu poda roko. Tudi Litvinov ni rekel besedice. Oba sta se začudeno držala in oba zastoj poskušala posmejati se.

"Prišel sem vam voščiti srečno pot", spregovori naposled Potugin.

"Kako sve izvedeli, da jaz danes odidem?" vpraša Litvinov.

Potugin pogleda okoli sebe po tleh.

"Izvedel sem to, kakor vidite. Najin poslednji razgovor se je bil naposled tako čudno zasukal..."

Jaz se nisem hotel od vas ločiti, prej ko sem vam izrazil svoje iskreno sočutje."

"Vi obćutite zdaj z menoj, ko že odidem?"

Potugin pogleda žalostno na Litvinova.

"Bh, Gregorij Mihajlovič, začne on, malo se oddahne, "zdaj nam ni več za to, ne za temnost in ne za prepiranje. Vi ste, kolikor sem mogel opaziti, jako navdušeni za domačo književnost in zato mogoče da nimate ni pojma ne o Vaski Buslajevem!"

"O kom?"

"O Vaski Buslajevem, novgorodskem pogumnemu, v spisih Kirša Danilova."

"Kak Buslajev?" reče Litvinov, nekoliko strmeč nad tako nepričakovano spremembo v razgovoru. "Jaz ga ne poznam."

"No, vse eno. Hotel sem samo vašo pozornost na to obrniti. Vaska Buslajev, ko je vodil pobožne Novgorodčane na božjo pot v Jeruzalem in se tam v njihov strah kopal z golim životom v sveti reki Jordani, — on ni držal ne na kihanje, ne na sanje, ne na življenjske tvečev, — ta logični Vaska Buslajev je zlezel na goro Tabor; vrh to gore je ležal velik kamen, preko katerega so ljudje vsakega rodu zastoj skušali skakati. Tudi Vaska je hotel poskusiti svojo srečo. Ali ko se zaletel, pade pred njega mrtva glava, človeška kost. On pa jo pahne z nogo. Glava pa mu je rekla: "Zakaj me pehaš? Mogla sem živeti, zamorel tudi po prahu valjati se — tudi tebe bo kaj takega zadelo." In zares. Vaska se začne preko kamena in bi ga bil preskočil, ko bi se ne bil s peto zadelo od njega in si zlomil vratu. Tu se moram dostaviti, da naj si moji prijatelji slovanofili, kateri tudi radi z nogami pehaajo mrtve glave in gnjile narode, nekoliko razmislijo to pripovedko."

"Čemu vse to?" vstavi ga konec nestrpljivo Litvinov. "Me ni se mudi, dovolite..."

"Zato", odgovori Potugin ter oči se mu zasvetijo takega prijateljskega čustva, kakoršnega se ni Litvinov nadjal od njega, "zato, da ne bodete oddaljevali mrtve človeške glave; morda se vam poda za vašo dobroto, da preskočite nesrečen kamen. Nočem vas več zadrževati, samo to mi dopustite, da vas pri ločitvi objamem."

"Skakati gotovo ne bom skušal", reče Litvinov, trikrat potjuživši se s Potuginom in k žalostnim čustvom, ki so se napolnili njegovo dušo, se primesta hitro še sočutje za tega osamljenega nesrečnika. "Čas bo, da odidem", s temi besedami se Litvinov še enkrat ozre po sobi.

"Hočete, da vam ponudim neati nekaj, kar je bodi?" vpraša Potugin, ponudivši Litvinovu svojo pomoč.

"Ne, hvala vam, ne vzemirite se, bom že sam..." Dene si klobuk na glavo in vzame torbo v roke. "Vi torej velite", reče, stojč že na pragu, "da ste jo videli?"

"Da, videl sem jo."

"No, in kaj počnete?"

Potugin pomolči.

"Včeraj vas je čaka", reče naposled, "in danes vas bo zopet čakala."

"At Recite ji... Ne, ne, ne, ni treba, nič ni treba. Z Bogom, z Bogom!"

"Z Bogom, Gregorij Mihajlovič! Ali dopustite mi le še par besed. Se imate nekaj časa, da me obiščete; do odhoda vlak je še pol ure. Vi se vrnete v Rusijo, jaz seboj svoje mrtve truple in..."

le bitko trganje neozdravljive dušne boli ga je včasih spominjalo, da še živi. Čez nekoliko časa ni celo mogel več pojmiti, kako zamore moška glava — moška! — dopustiti, da ima ženska ljubezen toliko vpliva nanj. "Sramota slabost!" je večkrat pomislil in se zavil v šinelj (plašč z rokavi).

"Staro je dokončano, začnimo zopet kaj novega." Nato se gorko nasmeje in čudi samemu sebi.

Litvinov je gledal skozi okno. Dan je bil ser in vlažen; deževja ni bilo, pa megla je še stala in nizki oblaki so prevlekli celo nebo. Veter je tutil vlaku nasproti. Belkasti oblaki dima, včasih sami, včasih pomešani z drugimi bolj temnimi so se vlekli v brezkonni rizi mimo okna, pri katerem je sedel Litvinov. On jame z očmi spremljati ta oblak, ta dim. Neprenehoma so se zvižali, vzdigovali in zopet spuščevali, krožili in previjali se po travi, po grmovju, raztezavali, pa se zopet zgibali, oblak za oblakom: neprenehoma so se menjavali, za vedno ostali eni in isti... enolični, brza, dosadna igra! Kadar se je za veter zasuknil in cesta se zelenila, je vse izgledalo kot da bi pihnil in se precej zopet pokazalo pri nasprotnem oknu. Nato preide zopet na drugo stran gromadni rep in zakrije nanovo Litvinovu razgled na široko priprajsko ravnino. On gleda in gleda in neke čudne misli se mu vzbujajo...

Litvinov je sedel sam v vozu; nihče ga ni motil. "Dim, dim", je ponovil nekolikokrat in takoj se mu je zdelo vse kakor dim, vse in posebno vse rusko. Vse: dim in par, si misli, vse se neprenehoma spreminja, povsod novi obzori, prikazen bega za prikaznijo, ali v bistvu je vse eno in isto. Vse hiti in drvi nekam — in vse se zopet zgubi brez sledu. Dune drug veter, odleti vse na drugo stran in zdaj nastane tam tista nemirna, nestalna in — nepotrebnost igra.

Litvinov je prišlo mnogo od tega na misel, kar se je poslednje leto vršilo z gromom in treskom pred njegovimi očmi... Dim — šepeta on, — dim... Sponinjal se je na vroče prepire, vike in krike pri Gubarevu, pri drugih visoko in nizko postavljenih, pri naprednjakih in razadnjakih, pri starih in mladih ljudeh... Dim, je ponavljal on, dim in par. Nakonec se spomni tudi na zaameniti piknik, na razlaganja in besede drugih državljanov in celo š na to, kar mu je pripovedoval Potugin. Dim, dim in nič drugega. A njegova lastna predvzpetja, čustva in poskušnje — sanjarje! Litvinov je samo le mahnil z roko.

Medtem je vlak bežal in bežal; že davno so mu Rastadt, Karlsruhe in Brusal ostali za hrbtom. Gore na desni strani ceste so se bolj in bolj puzile v ozadje in izgubljale v daljavi. Nato so se jeje vzdigovati in približevati, pa tako visoke niso več izgledale kot poprej in bile so z redkejšimi sumami pokrite. Vlak jo zavije na pravo stran in evo — Heidelberg. Vozovi zagrmijo pod postajno streho; začne se kričanje raznosilcev, ki prodajajo vsakovrstne, celo ruske časopise. Popotniki začnejo vstajati in izstopati v pridvor.

Litvinov ni zapustil svojega kota, ampak sedel dalje s poyeseno glavo. Nemačno ga zakleže nekdo po imenu: on vzdigne oči: Roža Bindasova se prikaze pri oknu in za njim — ali se mu je to le tako zdelo? — ne, zares: vsi badenski znani obrazi: Suhančikova, Vorosilov in Bambajev; vsi se bližajo k njemu.

Bindasov zarjove: "A kje je Pištalkin? Mi smo ga prišli čakati. Izstopi in vsi pojdemo k Gubarevu."

"Da, bratec, da, Gubarev nas čaka", potrdi privzdignivši se Bambajev; "izstopi!"

Litvinov bi se bil razrdil nad njimi, ako ne bi imel drtvega bremea, ki mu je ležalo na srcu. On se ogleda na Bindasova in se molče obrne.

"Pravijo vam, da je Gubarev tukaj?" vsklikne Suhančikova in skoraj da so ji oči izskočile.

Litvinov se ne zmeni s svojega mesta.

"Da, poslušaj Litvinov", spregovori naposled Bambajev, "ne vama Gubarev je tukaj, ampak cela falanga najodličnejših, razumnejših mladih ljudi, Rmov — in vsi se pečajo z naravoslovskimi nauki ter vsi imajo najplemenitejša načela. Za Boga, vsaj za voljo njih ostani! Tudi neki... eh! je tukaj... poslušaj sem rodbino; no, ta je z eno besedo — ženi!"

"Da, poslušaj Litvinov", spregovori naposled Bambajev, "ne vama Gubarev je tukaj, ampak cela falanga najodličnejših, razumnejših mladih ljudi, Rmov — in vsi se pečajo z naravoslovskimi nauki ter vsi imajo najplemenitejša načela. Za Boga, vsaj za voljo njih ostani! Tudi neki... eh! je tukaj... poslušaj sem rodbino; no, ta je z eno besedo — ženi!"

"Da, poslušaj Litvinov", spregovori naposled Bambajev, "ne vama Gubarev je tukaj, ampak cela falanga najodličnejših, razumnejših mladih ljudi, Rmov — in vsi se pečajo z naravoslovskimi nauki ter vsi imajo najplemenitejša načela. Za Boga, vsaj za voljo njih ostani! Tudi neki... eh! je tukaj... poslušaj sem rodbino; no, ta je z eno besedo — ženi!"

I. Thomas Helfin,
poslanec iz Alabame.

"Da, počakajte ga, počakajte ga vendar, Rastislav Ardalionič, vmeša se Suhančikova, "čujte ga! Videli bode, kak človek je to; in cela njegova rodovina! On ima eno tetko. Od začetka se mi je zdelo dobra ženska, — pred tremi dnevi pa sem obedovala z njo. — Komaj je šele prišla v Baden in kmalu je že leti nazaj; — no, in sem obedovala z njo in jela jo izpraševati... Verujte mi, ne besedice nisem spravila iz te grdobe!"

Uboga Kapitolina Markovna — aristokratinja! Ali se je nadjala takega osramotenja!

Litvinov je še neprestano molčal. Obrnil se je na drugo stran in si potegnil furžo (majhno vojsko kapico) čez oči. Naposled se je zopet začel vlak mežiti.

"Vsaj nekaj na mrezi, karkoli hočeš pri ločitvi, ti kameniti človeče!" zakriči Bambajev.

"Skopuh! Slizjak! Kopun!" je kričal Bindasov.

Vlak začne odhajati brže in brže, zato je mogel Bindasov zmerjati brez kazni. Ali je Bindasov šele zdaj in sam izumil vse te imenitne poskve, ali so mu prišle iz drugih rok, to je sigurno, da so se jako dopadale dvema mladima blagorodnima človekoma, ki sta se tudi učila naravoslovskih naukov; kajti nekoliko dni pozneje so že bile objavljene v ruskem periodičnem listu, ki se je ta čas izdajal v Heidelbergu pod naslovom: "A tout venant je crache", ali: "Bog ne vedast, svinja ne sješt." (Bog ne bo izd' in svinja ne bo področila.) (To je godovinska istina.)

Litvinov je zopet potrjeval svoje prejšnje besede: dim, dim, dim... "Tukaj v Heidelbergu", je mislil on, "mora biti več od sto ruskih dijakov; vsi se učijo kemije, fizike, fiziologije — kaj drugega se poslušati nečajo. Prej ko preide šest let, ne bo morda ne petdeset naših mladih ljudi poslušalo teh slavni profesorjev. V eter se spremeni, dim hline na drugo stran... dim... dim... dim!" (Litvinova slutnja se je izpolnila. Leta 1866. se je učilo v Heidelbergu v poletnem tečaju le 13. v pozimskem le 12 ruskih dijakov.)

Proti noči se je poljal Litvinov mimo Kassela. Z narakom vred se je spustila nanj nemosna žalost in on zaplače, stisnivši se v kot voza. Dolgo so mu tekale gorke solze ne polajšajoče mu bremena na sru in bitko so kapale na njegove rane.

Ravno tačas je ležala v eni kaselskih gostilnic Tatjana v žaru "vročnice na postelji in Kapitolina Markovna je sedela poleg nje.

"Tanja", je govorila ona, "za Boga, dovoli mi, naj pošljem brzojav Gregoriju Mihajloviču; dovoli mi to, Tanja!"

"Ne, teta", odgovori Tatjana, ni treba; ne boj se. Daj mi vode; to bo kmalo prešlo."

In zares; teden pozneje se ji je zdravje zopet povrnilo in prijateljici sta nadaljevali svojo pot.

(Dalje prihodnjič).

Kje je moj brat JANEZ BENČAN? Doma je iz Gorenje Planine pri Rakeku. Pred nekoliko 12. leti je bil v Pittsburghu, Pa. Od njega že nisem dobil 4 leta nikakega poročila. Nahajam se v ruskem ujetništvu in ga prosim, da mi pošlje svoj naslov. Ako pa sam ne bere teh vrstic, prosim cenjene rojake, da ga na to opozorijo. Tukaj has je 20 Slovencev. Naslov: Josip Benčan, Einj. Frei. Zgaf. Kriegsgefangener, Berezovka, R. 223. Zabajkalskaja gubernija, Sibirija, Russia.

(22-25-10)

Novico.

Tatvine na pošti.

Na poštnem uradu na južnem kolodvoru na Dunaju so zaprli 11 oseb, ki so pokradle v zadnjih mesecih vse polno poštnih pošiljatev.

Kruh samo iz čiste pšenične moke.

Peki v Velikem Varadinu na Ogrskem so dobili nalog, da smejo peči kruh samo iz čiste pšenične moke. Cena je pri peku 52, pri prodajalcih 54 vin. kilogram.

Ljubezenska drama.

V Budimpešti je policijski agent Ludovik Palfi ustrelil svojo ljubico Ivano Esze in samega sebe smrtno ranil. Palfi je delal na to, da bi se njegova ljubica ločila od moža in se poročila z njim, a ker mož ni hotel nič slišati o ločitvi, je Palfi posegel po revolverju in ljubico ustrelil.

Orkester tihotapev.

Pred kratkim se je iz Švedske pripeljal na Dansko mnogoštevilni orkester in je v nekem gozdu priredil javen koncert. Nabralo se je na tisoče ljudi, ki so navdušeno spremljali godce do ladje, ki jih je odpeljala domov. Carinski urad niti jih ni nič preiskal in so se zelo začudili, ko se prepozno izvedelo, da so godci sami prebrisan tihotapev, ki so v bobnih in trobenticah odnesli na Švedsko vse polno gumija, čigar izvažanje iz Danske je strogo prepovedano.

Angleške morake izgube.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

London, Anglija, 23. oktobra. Danes se oficijelno poroča, da je bila v petek torpedirana in potopljena angleška trgovska križarka "Orama". Vsed kolizije pa se je potopil en angleški rušilec.

Z rušilec sta bila rešena dva častnika in 21 mošt. Na "Orami" ni bilo nikake izgube.

Eksplozija v Avstriji.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 23. oktobra. Nadaljna podrobna poročila o eksploziji v magazinu za smodnik v Steinfeldu, pravijo, da se je uničevalni učinek razstrelbe čutil v razdalji 5 kilometrov. Vlak, naložen z municijo, na postaji v Steinfeldu je tudi zletel v zrak.

Poročila pravijo, da so ženske, ki so bile zaposlene v magazinu za smodnik, bile aretirane ker so hotele bežati in so jih vojaki z nasajenimi bajonetami prisilili, da so se vrnile na delo.

Solnce v zenitu.

Cvete sinja rž, blešči se njiva, v zlati sapi klasje se preliva — val na val čez polje se podi, bliskajo zelene se oči.

Naj se duša potopi v to morje, z žarki svojimi vso plan razorje, bajko naših polj popije naj, z njimi zaživi naj vekomaj!

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Solnce mi v zenitu je vzkipelo, jaz grem žet, o, velik je že dan! Jasna luč, življenje, ni zamej v prsih, v srcu mojem zagorelo.

Posojilo Francoški.

True translation filed with the postmaster at New York on Oct. 25, 1917, as required by the act of Oct. 6, 1917.

Washington, D. C., 23. oktobra. Ameriška vlada je danes znova izplačala Francoški 20 milijonov dolarjev posojila. Skupno dosežanje posojilo zaveznikom znaša \$2,776,400,000.

Prosim rojake v ruskem ujetništvu, če kdo ve za naslov moje brata JOSIPA ČERNE, doma iz Jesenice na Gorenjskem. Služil je pri 12. stotniji 17. peš. polka v letu 1914 in je bil kot ujetnik nekje v Rusiji. Tako-le je on zapisal svoj naslov: Prisonier de guerre, Rota 6, Tobolsk, Russia. Če kdo kaj ve o njem, mu bom zelo hvaležna, če mi sporoči, ali naj se pa sam oglasi. — Josephine Černe, c/o Mrs. M. Rosenthal, 254 Independence Ave., Riverdale, N. Y., U. S. America.

(24-26-10)

Andrej Divjak iz Dol. Logateca, podomače Vodopivec, sedaj vojni ujetnik v Italiji, išče svoja sosedla in prijatelja FRANKA in JANEZA NAGODE, podomače Andrejčeva. Želi stopiti z njima v korespondenčno zvezo. Naslov: Andrej Divjak, pri-gionier di guerra, Caserma Umberto I., Sulmona, Italia.

(23-25-10)

Rojake v ruskem ujetništvu prošim, da mi javijo naslov moje brata IVANA MARINAC, doma iz vasi Lisac, fara Jelšane na Primorskem. Nahajal se je v Tobolski guberniji, Petuhovska stаница, selo Matasi, 10. rota, Sibirija. Ako pa sam bere ta oglaš, naj se zglaš na: Matth. Marinac, Box 186, Roek Springs, Wyo., U. S. America.

(23-25-10)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffaloo: 704 D. S. Morgan Building.

(23-25-10)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffaloo: 704 D. S. Morgan Building.

(23-25-10)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffaloo: 704 D. S. Morgan Building.

(23-25-10)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffaloo: 704 D. S. Morgan Building.

(23-25-10)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffaloo: 704 D. S. Morgan Building.

(23-25-10)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffaloo: 704 D. S. Morgan Building.

(23-25-10)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffaloo: 704 D. S. Morgan Building.

(23-25-10)

STATE DEPARTMENT OF LABOR BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION

ščiti naseljenec in jim pomaga. Splošni nasveti, pojasnila in pomoč zastoj. V vseh jezikih. Pojasnila, kako postati državljan in o državljanstvih pravicah.

Pridite ali pišite! Newyorški urad: 230 Fifth Ave. Urad v Buffaloo: 704 D. S. Morgan Building.

(23-25-10)

Vizija.

Odkod si priplavala k meni v stanico, ti jasna boginja, moj tajni idol! Kot tenja prosojna, kot vila blesteča priplula iz večnih svetov si navzdol!

Ko svilen krila noč temna razgrne, zasine mi v sanjah srebrni tvoj soj, in dahneš opojen poljub mi na čelo, kot sveto božanstvo te zrem pred seboj.

Li moja ljubezen si, genij ti jasni, na zvezdi nebeski tvoj sveti je dom? Zaljubljena duša je v tvojo lepoto, z vesoljstvom združiti se hoče atom.

Melanholičen sonet.

Trnila se je zvezda mi v vsemir, že zatoniła za svetov obzorji in ugasnila je v vesoljstva morji — gorje mi jutro je in moj večer.

In solnce je veselja zlati vir, pomlad, njen sveti glas mi kliče: "Orji, odprta božja grud je, sej in orji, pripravi si veseli raj in piri!"

Zablisne jutro z mečem žarkim, zlatim, zas

SLOVENSKO

podp. društvo

sveto Barbara

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE

Sedeži: FOREST CITY, PA.

Incorporirane dne 21. januarja 1912 v državi Pennsylvania.

GLAVNI URAĐNIKI:

Predsednik: F. S. TAUCHER, 674 Ahsay Ave., Rock Springs, Wyo.
Podpredsednik: JAKOB DOLENC, box 181, Broughton, Pa.
Tajnik: FRANK PAVLOVIČ, box 647 Forest City, Pa.
Pomoćni tajnik: AVUGST GOSTIŠA, box 310, Forest City, Pa.
Blagajnik: JOSIP MARINČIČ, 5805 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Pomoćni blagajnik in zaupnik: ANT. HOČEVAR, RFD. No. 2 box 27, Bridgeport, Ohio.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik nadz. odbora: JOSIP PETERNEL, box 95, Willock, Pa.
1. nadzornik: JERNEJ HAFNER, box 65, Burdine, Pa.
2. nadzornik: IVAN GROŠELJ, 885 E. 137th St., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik porot. odbora: MARTIN OBREŽAN, box 72, E. Mineral, Kan.
1. porotnik: FRANC TEROPČIČ, R. F. D. No. 3, box 146, Fort Smith, Ark.
2. porotnik: JOSIP GOLOB, 1916 So. 14th St., Springfield, Ill.

VERHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. JOSIP V. GRAHEK, 843 E. Ohio St., Pittsburgh, Pa.

Uradno glasilo: "GLAS NARODA", 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Cenjena društva, osim njih uradniki so naprošeni pošiljati vse dopise direktno na glavnega tajnika in nikogar drugoga. Denar naj se plača edino potom poštnih, ekspresnih ali bančnih denarnih nakamit, nikakor pa ne potom privatnih čekova, na naslov: Frank Pavlovič, Farmers & Miners National Bank, Forest City, Pa.

V slučaju, da opazijo društveni tajniki pri poročilih glavnega tajnika kakve pomarkljivosti, naj to nemudoma naznanijo uradu glavn. tajnika, da se samore napako popravi.

Srebrna ruda.

KALIFORNIJSKA POVEST

Spisal: Bret Harte

PRVI DEL.

Prvo poglavje.

KDO JE ISKAL SREBRO.

Ozka strma steza je vodila preko obrežnih gora v Monterey. Conho je bil zelo utrujen; Conho je bil prašen; Conho je bil zelo slabe volje. Za vse te neprijetnosti je pa poznal edino zdravilo, in to zdravilo se je nahajalo v steklenici, ki je visela preko sedla.

Conho jo je pristavil k ustnicam, napravil je par dobrih požirkov, nakremžil obraz in vzdihnil: — Carajo!

V steklenici pa ni bilo dobro mehkiško žganje, pač pa ameriško viski, katerega je bil pred kratkim kupil pri nekem Ireu v Tres Pinos.

Ko je izpraznil Conho steklenico do polovice in ko je šinila kri v njegova lica, jo je spustil nazaj na sedlo.

Okrepčan in malo bolj vesel, se je ozrl na dolino, ležečo za njim, iz katere je bil prihajal tisto dopoldne.

Dolina je bila zelena, zeleni so bili tudi obronki gora, toda samo v podnožju. Ena tretina obronkov je bila zelena, dve tretini sta bili pa skaloviti in posuti s peskom.

In nazadnje se mu je zazdelo, da so gore krog njega zavite v ne kako meglo. — Ali so bili oblaki, ali je bil ameriški viski, tega naš Conho ni vedel.

Zopet je začel jahati navzgor. Včasih je med skalovjem čisto izgubil stezo, toda njegova mula jo je vedno našla.

Šlo je dobro in sicer toliko časa, da se je mula izpodtaknila ter padla.

Conho je stopil s sedla in hotel prisiliti žival, da bi vstala.

— Ti seme tatniško ti! — Ti prokleta žival praščija!

Breal jo je in breal, toda vse njegovo prizadevanje je bilo za man.

Videč, da z udarci ničesar ne opravi, je hotel doseči svoj uspeh z moralo.

— O ti prokleti Judež Iskarjet! — Ali se tako zapušča svojega gospodarja, ki je lačen in ima le še malo do tabora ter do dobre večerje? — Vstani! — Vstani, prokleta mula!

Ker tudi to ni nič pomagalo, je postajal Conho nemiren. Še nikoli ni bila njegova mula tako trmoglava. — Vedno ga je ubogala, že vsaj na deseti poziv.

— Nikar ne obračaj glave v stran, ampak pogledj v lice, pošte-nemu človeku.

In zatem je stegnil pred mulinim nosom vseh deset prstov.

— Poslušaj, kaj ti bom zdaj povedal, zlodjevo seme! — Jaz ti bom že izgnal hudiča, če ti ga bo kdo! — Aha, se že treses! — Vidiš, to je prav! — Le poglej me še malo! — Le poglej me! — Tako... Tako! — Prokleta budi, mula!

Tedaj se je pa oglašil nekdo izza skale:

— Kaj pa hudiča uganjaš?!

Conho je vztrepetal.

Ali se mu je prikazal hudič v lastni podobi, da bi pobegnil na njegovi muli?

Niti toliko poguma ni imel, da bi pogledal za skalo.

— Pojdi sem! — je nadaljeval glas. — Nikar ne kriči, prokleti špehar! — Ali ne vidiš, da si je žival izvila nogo?

Ta novica je Conho zelo preplašila, pa se mu je kljub temu odvalil velik kamen od srca. Žal mu je bilo, da je njegova mula ohromela in žal mu je bilo, da je revico na tako grd način psval.

Šele tedaj si je upal pogledati v smer, odkoder je prihajal glas.

Opazil je turca, ki je bil, sodeč po obleki in izgovoru Amerikaneec. — Stopil je bil izza skale in se mu je počasi bližal.

Neznaneec je bil visoke mišne postave, obritega zarjavelega obraza, in na njem bi ne bilo popolnoma nič posebnega, če bi ne imel levega očesa.

Brez tega očesa bi razodevale njegove obrazne poteze čisto navadnega, vsakdanjega človeka. Toda njegovo levo oko, je bilo nekaj posebnega. Svetilo se je in lesketalo kot oko najbolj zagrizenega sovražnika.

Gorenje trepalnici namreč ni mogel prepikati. — Levo oko je bilo torej vedno napol zastirto kot z neko trajno, nepregibno preprogo.

— Kaj delaš? — je vprašal tujec — ko je pomagal spraviti Mehikanecu mulo na nogo.

Muli so se zašibila kolena, omahnila je in padla.

— Kaj delaš?

SMRT.

ZAKAJ NE PODALJŠAT DAN ISTI?

Bolgari živijo dolgo. Mnogo jih je 100 let starih. Njih naravni čas jih varuje predstrupi, ki povzročijo presodno starost in bolezn. Bolgari so močni. Njih blistave oči, rdeča lica in prostost pred bolezn in nervozna glavobola, revmatizmom, zaprtjem in neredom v organih je njih naravna formula. Nad 200.000 ljudi rabi v Ameriki BOLGARESKI KRVNI ČAJ in ga poznajo kot čistilna telesa za moške, ženske in otroke. Odstrani čez noč prehlad in varuje pred gripo in pljučnico. Cena eni škatli BOLGARESKEGA KRVNEGA ČAJA, ki traja pet mesecev \$1.00, s pošto \$1.10, šest škatelj \$5.00, s pošto \$5.25. Naslovite: MARVEL PRODUCTS COMPANY, 9 Marvel Building, PITTSBURGH, PA.

Opomba: Ako hočete zagotoviti pošiljatev, pošljite 10c. več.

— Jaz iščem, senor.
— Kaj pa iščeš?
— Senor, jaz iščem srebro in zlato. — V prvi vrsti seveda srebro.

— Ali si sam?
— Ne, štirje smo.
Tujec se je ozrl.

— Naš tabor je tam zgoraj. — Dobro miljo od tukaj — je pokazjeval Mehikanec.

— Ali si kaj našel?
— Da, našel sem. — Zelo veliko takega.

Conho je vzel po teh besedah iz torbe ob sedlu kos sive železne rude, v kateri so se lesketale zvezdice pirata.

Tujec ni rekel nobene besede, toda njegovo oko je razodevalo, da se mu je porodil v duši peklenski načrt.

— Ti si pa srečen, srečen, prijatelj špehar!
— Zakaj?

— No, to je venčar srebro.
— Kako veste, da je srebro?

— Kaj bi ne vedel? — Jaz sem izvedenec v takih stvareh.

— In vi mi lahko poveste, v katerem kamnu je srebro in v katerem ga ni?

— Da, pogledj.

Tujec je vzel iz torbe malo škatljico, v kateri je bilo kakih dvanajst malih steklenic. Ena med njimi je bila zavita v temnomodri papir. — To je dvignil ter jo pokazal Conhu.

— V tej steklenici je srebrni preparat.

Conhu so se sicer za hip zalesketale oči, toda kmalo zatem je razodeval njegov pogled veliko nezaupljivost.

— Vlij malo vode v topilni lonec.

Conho je nallil v svoj topilni lonec iz steklenice vode ter ga podal tujcu.

Ta je pomočil v steklenico travno bilko in spustil par kapljic v vodo. — Voda je ostala neizpremenjena.

— Zdaj pa vrži malo soli v vodo — je zapovedal tujec.

Conho je ubogal.

Takoj se je pojavil nad površino vode majhen oblček in voda je zadobila mlečnato barvo.

Conho se je hitro trikrat prekrizal ter vzdihnil:

— Sveta Mati Božja, to je coprnija!

— Ne, to je klorovo srebro, osel! — se je glasil odgovor.

Videč, da ga s tem poskusom še ni dobro prepričal, je pobarval tujec kos modrega lakmusovega papirja s solitno kislino rdeče.

— In ko je pomočil zatem papir v solno kislino, da je zadobil svojo modro barvo, ni Mehikanec samega začudenja vedel, kaj bi storil.

— Tudi to morate preiskati — je rekel Conho ter dal tujcu kos železne rude. — Tudi pri tem napravite poskus s srebrom in soljo.

— Le počakaj, prijatelj, to pa ne gre tako hitro. — Najprej moramo rudo stopiti in šele potem bomo videli, kaj bo. Že naprej ti pa povem, da to ne bo zastoj. — Ali misliš, da sem se zastoj učil in študiral? — Ali misliš, da sem bil zato več let na visokih šolah, da bi podaril svojo znanost prvemu špeharju, katerega srečam na cesti?

— Koliko bo pa stalo? — Povejte, koliko?

— No, plačati boš moral sto dolarjev in vse druge stroške, če ti lokažem, da je v tej rudi srebro. — In če ti enkrat dokažem, boš lahko hitro obogatel.

— Dobro — je rekel Mehikanec ves razburjen. — Dobili boste lejar. — Vsi štirje vam bomo plačali. Toda na vsak način morate z menoj v naše taborišče. — Tam boste rudo stopili in nam pokazali srebro. — Torej, pojdit z menoj!

Po teh besedah ga je začel vleči za suknjo.

(Dalje prihodnjič).

VABILO

na VELIKO PLESNO VESELICO,

katero priredi

Slovensko podporno društvo

BONAIRSKI SLOVENC

4. 79 S. D. P. Z. v Bon Air, Pa.

v soboto 27. oktobra

v svoji lastni dvorani.

Pričetek ob 7. uri zvečer.

Vstopnina za moške je \$1.25;

ženski spol je prost vstopnine.

Igralo bo nam hrvatsko tamburaško društvo "Sloga" iz Johnstowna, Pa.

Na to veselico vabimo vse rojake in rojakinje iz okolice, da se polnoštevno vdeležijo in nam pomagajo k boljšemu uspehu. Za izvršno zabavo in dobro postrežbo je že dobro preskrbljeno. Torej, rojaki in rojakinje, ne pozabite sodelovati; tudi mi vam bomo vedno na razpolago, ker le v slogi je moč.

Na veselo svidenje v soboto dne 27. oktobra!

Anton Jakobe, tajnik.

Rad bi izvedel za rojaka JOŽEFA LADIČA, doma iz vasi Račice na Primorskem, podnasle Micanov. Če ve kdo, kje se nahaja, naj mi blagovoli naznani njegov naslov, ali naj se pa sam oglaš. — John Barbish, Box 46, Cass, W. Va. (23-25-10)

Rada bi izvedela za naslov svojega brata JOSIPA GRLE, doma iz Vrbič pri Ilirski Bistrici na Notranjskem. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, naj mi ga naznani, ali naj se pa sam javi. — Mary Jurčič, Box 72, Cheat Haven, Pa. (24-25-10)

Nikola Ninković, avstrijski vojnički begunec, Srbin iz obine Plavski, županije Modruš-Rijeka-Ogrlin, trazi svog brata Petar Ninkovića, nalazeč se još god. 1913 v Kansasu i ga moli, neka mu odmah odpiše na ovaj naslov: Nikola Ninković, prigeniero di guerra, Caserina Umberto I., Sulmona, Italia. (23-25-10)

Iščem moja prijatelja PETRA JANEŽ in PETRA MUHVIČ, prvi iz Žurk in drugi iz Bele, občina Oslinice pri Kočevju. Prosim one, ki vedo, da mi javijo, ali naj se pa sama oglaš. — Anton Žurga, P. O. Box 8, Grove Hill, Ala.

PRIPOROČILO.

Rojakomf v državi Kansas naznanjamo, da jih bo obiskal naš rojak

Mr. OTTO PEZDIE.

ki je pooblaščen pobirati naročnino za "Glas Naroda" in izdati pravomočna potrdila. Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo in upamo, da mu bodo šli na roko.

S spoštovanjem

Upravitelj "Glas Naroda".

Iščem brata ANTONA ČEKADA ter svaka JANEŽA in njegovega brata JOSIPA DODIČ. Zadržnja dva se nahajata v ruskem ujetništvu in brat je bil v Karpatih, pozneje pa ne vem nič več o njem. Prosim cenjene rojake v ujetništvu, da mi javijo, če kaj vedo o katerem gori navedenem, ali naj se pa sami oglašijo. Vsi trije so doma iz vasi Dolenje, fara Jeliane na Primorskem. — Matth. Čekada, Box 42, Oakview, Colo., U. S. America. (23-25-10)

Cenjenim rojakom v Coloradi naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

JAKOB WAHČIČ,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Coloradi naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdati tovarševna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh okoliših na roko, posebno š, ker ima pokvarjeno levo roko.

Iščem svojega brata JUSTA ČERMELJ, ki se nahaja nekje v ruskem ujetništvu. Doma je iz Ustja na Primorskem. Prosim cenjene rojake-ujetnike, če je komu znano njegovo bivali šče, da mi javi, ali naj se pa sam oglaš svojemu bratu. — John Čermelj, 3583 Independence Road, Cleveland, Ohio, U. S. America. (24-26-10)

Ja Gatalo Mane, sada ratni zarobljenik u Italiji, želim znati za moga pašanca Mile Obradovića, koji je sada u Americi, a ne znam njegov naslov. Ja sam iz Bugarske. Želim znati isto za jednog kuma Petar Tropovića, koji isto je u Americi; dalje za mogra ujaka Aleks Komadina i njegovog sina Nikola Komadina i Mitre Komadina, sin Tane Komadina. Svi su već dugo vremena u Americi. Obradović je iz sela Močila, Gručova glavica, Tropović iz Bugarske, Komadini iz Bugarske i Sadlosela. Ja sam iz Bugarske, sin Miloša Gatalo, imenom Mane. Moj naslov: Inf. Mane Gatalo, prigeniero di guerra, Ostudni di Lecce, Italia. (23-25-10)

HARMONIKE

Velika zaključna vrsta izdelanost in popravilam po najnižjih cenah, a do to trpežno in masovno. V popravu masovno vsake polje, ter sam se raz 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vsakega kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu kazno tade snov. brez nadaljnjega plačila.

JOHN WENZEL,

1817 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

Dr. LORENZ.

Jaz sem edini slovensko govoreči specialist možgih bolezi v Pittsburghu, Pa.

Uradne ure: dnevno od 9. do 12. uro popoldne do 3. ure večer. V popoldne od 9. do 12. uro popoldne do 2. popoldne od 10. do 12. uro popoldne.

DR. LORENZ,
Specialist možgih bolezi,
444 Penn Ave. II. nadst. na ulici,
Pittsburgh, Pa.

POZOR ROJAKI

Najuspešnejše maslo za kose, lasa, zrak tudi za moške brke in brade. Od tega masla stasajo v 5-ih tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moške brke in brade in v 10 dneh odpadli vseh revmatizem, kosti ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osemih dneh popolnoma odpravim, rana, opekline, žile, ture, kraste in grinta, potne moga, kurja očesa, osebine v par dnevih popolnoma odstranim. Kdor bi moje zdravila brez uspeha rabil mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik, ki ga takoj pošljem brezplačno.

Krasni šepi KOLEDAR za leto 1917 nastoj.

JAKOB WAHČIČ,

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Cenjenim rojakom v Coloradi naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. Janko Pleško,

ki je pooblaščen sprejemati naročnino za "Glas Naroda" in izdati tovarševna potrdila. On je pred leti že večkrat prepotoval države, v katerih so naši rojaki naseljeni in je povsod dobro poznan. Upati je, da mu bodo šli rojaki v vseh okoliših na roko, posebno š, ker ima pokvarjeno levo roko.

MODERNO UREJENA Tiskarna Glas Naroda

VSAKOVRESTNE TISKOVINE

IZVEŠUJE PO NIZKIH

CENAH.

DELO OKUSNO.

IZVEŠUJE PREVODE V

DRUGE JEZIKE.

UNLJSKO ORGANIZIRANA.

POSEBNOST 80:

DRUŠTVENA PRAVILA,

OKROŽNICE — PAMFLETE,

CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Veliki vojni atlas

vojskujocih se evropskih držav in pa kolonijjskih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

CENA SAMO 25 CENTOV.

STENSKO MAPO CELE EVROPE \$3.00.

VELIKO STENSKO MAPO, NA ENI STRANI ZEDINJENE DRŽAVE IN NA DRUGI PA CELI SVET, CENA \$3.00.

ZEMLJEVID PRIMORSKE, KRANJSKE IN DALMACIJE Z MEJO AVSTRO-OGRSKE Z ITALIJO. — CENA JE 15 CENTOV.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 CORTLANDT ST.,

NEW YORK, N. Y.

POUČNE KNJIGE:

Ahmed nemško-angliški tolmač, vama

Ozkovala zgodovina

Domači zdravnik v hrvaškem jeziku

Hatri računar nemško-angl. vna.

Poljedelstvo

Popolni nauk o kmetstvu, vama

Sadržaja v pogovoru

Schimpfrov nemško-slov. slovar

Slov.-angliški in angl.-slov. slovar

Tirna ul in tratorja

Uman živoroja

Uman kletar

Uman kmetovalec

Veliki slovensko-angliški tolmač

Zakoni in ukazi za Vojvodino

Kranjske

KRAVINE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Beči svoje svoje koval

Deli s evrojem

Fahola

Miklova kala

Na krivih potih

Pogani in Lamberger

Poč Bohom St. Večernice

Slovenske novine in povesti

Socijalizam